

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش خود تعلیمی کلامی بر بهبود کارکردهای شناختی کودکان مبتلا به نقص توجه بیش فعالی

محل انتشار:

مجله عصب روان شناسی, دوره 1, شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حسن غریبی – استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، ایران.

زلیخا قلی زاده – استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه کردستان، ایران.

عیسی حکمتی – دانشجوی دکترای روانشناسی، دانشگاه تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف مطالعه حاضر بررسی تاثیر آموزش خود تعلیمی کلامی بر کارکردهای شناختی کودکان مبتلا به نقص توجه بیش فعالی بود. روش: بدین منظور ۴۰ کودک مبتلا به این اختلال، از بین مراکز روان شناختی شهر سنندج به صورت هدفمند انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گروه کنترل جایگزین شدند. گروه آزمایش ۱۲ جلسه آموزش خود تعلیمی دریافت کرد، درحالی که گروه کنترل در لیست انتظار قرار گرفت. قبل و بعد از مداخله، پرسشنامه علائم مرضی کودک (۴–CSI)، آزمون دسته بندی کارت های ویسکانسین (WCST)، آزمون رنگ واژه استروپ نسخه ویکتوریا، آزمون فراخنای حرف-رقم روی هر دو گروه اجرا شد. یافته ها: نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که خود تعلیمی کلامی بر بهبود بازداری (زمان واکنش و خطا)، حافظه فعال کودکان مبتلا به نقص توجه بیش فعالی تاثیر معناداری (۱۸۰۰)

كلمات كليدى:

آموزش خود تعلیمی کلامی, کارکردهای شناختی, نقص توجه - بیش فعالی, بازداری, تغییر آمایه, درجاماندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1617011

